

Gert Van Kerckhoven - Jos Winckelmans

Klein-Brabants HULDEBOEK

Gesneuvelden 1914 - 1918

Vereniging voor Heemkunde in Klein-Brabant

48e Jaargang
2014

**Gesneuvelden Klein-Brabant
1914 - 1918**

BORNEM

	Blz.
BERNAERTS Pieter Eduard	1
BORGHIS Petrus Francois	3
CROKET Frans (Branst)	5
Cuyckens Jozef Victor (zie Puurs)	
CUYT Medard L,	7
d' HERTEFELT Eduard	9
DE MULDER Julien Charles	11
DE RYCKE Ludovicus	13
FELIX Frans Hendrik	15
FRANCOIS Hector	17
GOSSELE Jan Baptist	19
Hauchecorne Juliaan (zie Ruisbroek)	
HUYGELEN Maria Benedict Octave	21
IELEGEMS Carolus Ludovicus	23
JANSEGERS Vital	25
JOOS Jozef Henri	27
KERREMANS Joannes Jean	29
KERREMANS Karel	31
LEMMENS Victor Isidoor	33
LENAERTS Joannes Franciscus	35
Maes Eduard (zie Weert)	86
MAETENS Joseph	37
MANNAERT Pierre Henri Leonard (Pieter)	39
MERCKX Victor Josephus	41
PERMENTIER Eduard	43
ROSIERS Henri (Hendrik)	45
ROTTIERS Jan Frans	47
ROTTIERS Jan Baptist	49
SEGHERS Petrus Philippus	51
STEUNS Karel Lodewijk	53
VAN CAER Joseph	55
VAN DAMME Benedict Benoit	57
VAN DEN BERGH Francois	59
VAN DEN BORRE Albert	61
VAN KERCKHOVE Florent	63
VAN LAER Petrus	65
Van Royen Alfons (zie Ruisbroek)	
VAN SAN August	67
VAN WAL Pierre (Branst)	69
VERHAEGEN Eustachius Victor	71

HINGENE

Borghijs Arthur (zie Ruisbroek)	
COOMANS Petrus	73
Cuyckens Jozef Victor (zie Puurs)	
DE BAERDEMAECKER Karel Lodewijk	75
DE BRABANDER Octaaf August	77
DE WIT Victor	79
d'URSEL Wolfgang	81
Maes Eduard (zie Weert)	86
SCHEPPERS Alexander Leopold	83
SEGERS Ludovicus	85
VAN HAELEN Jan Frans	87
VERELST Philippe Louis	89

VLEMINCKX Petrus Edmond	91
-------------------------	----

WINTAM

DE BLOCK Eduard Lodewijk	93
DE BLOCK Willem	95
DE JONGHE Egide Willem	97
DE LAET Frans Joseph Willem	99
HOUDENAERT Hippoliet (Audenaert)	101
KEGELS Victor Emman.	120
MUYSHONDT Henri	122
ROUSSEAU Joannes Franciscus	124
ROTTIERS Joannes Franciscus	126
SPIESSENS Pieter Jozef	128
VAN BREEDAM Medard	130
VAN BRUYSEL frans J. Hendrik	132
VAN HERBRUGGEN Jozef	134

EIKEVLIET

CALUWAERTS Richardus Leonardus	136
MARNEF Constant	138
SUYKENS Charles Louis	140

MARIEKERKE

Bogaert Jean Baptiste (zie Mariekerke)	
Goesaert Alfred Jozef (zie St.-Amands)	
MAES Pieter Alfons	
PAUWELS Alexis Lodewijk	142
VAN DE MOORTELE Frans Philem.	144
VAN DEN EEDE Leo Clemens	146
VERGAUWEN Pieter Antoon	148

WEERT

BACKELJAU August Leonard	84
MAES Eduard	86
ROTTIERS Petrus Joseph	88

PUURS

Andries Theofiel (Zie Liezele)	
BOGAERTS Eugeen Henri Ludovic	152
Borghijs Arthur (zie Ruisbroek)	
CLEERBOUT Edward	152
COOLS Jozef Alfons	154
Cuyckens Jozef Victor (zie Kalfort)	
DE BONDT Frans	156
DE BORGER Joseph Henri	158
De Laet Frans Willem (Zie Wintam)	
De Mulder Juliaan (zie Bornem)	20
DE PAUW Johannes Baptist Leopold	160
DE VOCHT Willem Karel Maria	162
Hauchecorne Joannes Julien (zie Ruisbroek)	
Huygelen Octaaf (zie Bornem)	30
Joos Jozef Henri (zie Bornem)	36
Leroy Frans (zie Liezele)	
ROCHTUS Jozef Leonard	166
Spiessens Joannes Alfons (zie Liezele)	
Suykens Karel Lodewijk (zie Eikevliet)	

TERSAGO Frans Joseph Arnold
VAN BOECKHOUT Henri Edmond Adelin
VAN DEN BRANDE Arthur Jean Joseph
Van Royen Alfons (zie Ruisbroek)
VERBELEN Robert Florentin Marie
VERBRUGGEN Karel
VERGAUWEN Victor
VERTONGEN Benedict Jan Benoot
WILLAERT Constant

KALFORT

CUYCKENS Jozef Victor
LEYERS Jules Daniel
MEERSMANS Joannes Alfons
NUTEN Eduard August Lodewijk (Louis)
Van Breedam Medard (zie Wintam)
Van Den Brande Arthur (zie Puurs)
VAN KERCKHOVE Pieter Antoon Leopold

RUISBROEK

BORGHIS Arthur
De Block Willem (zie Wintam)
De Borger Joseph Henri (zie Puurs)
De Jonghe Egide (zie Wintam)
DE KEERSMAECKER Jacobus Edmond
De Velder Jan Baptist (zie Breendonk)
DE WIT Franciscus Jacobus
HAUCHECORNE Jules
SARENS Petrus Joannes Franciscus
THIJS Franciscus Camillus
VAN CAUTEREN Philemon
VAN GEYSEGHEM Charles Florent Norbert
VAN NIEUWENHOVE Hendrik
VAN ROYEN Alfons

BREENDONK

BELLON Petrus Juliaan
BRUNEE Pierre
DE VELDER Jan Baptist
MOEYERSONS Frans Philemon
SCHELFHOUT Joannes Franciscus
TERSAGO Eduard Franciscus
TIERENS Domin Franciscus
TOURNE Cesar Victor
VAN DE VEN Karel Alfons
VAN ZAELEN Karel Lodewijk Louis
VAN KERCKHOVEN Jean
VERBEECK Franciscus
VERBRUGGEN Jozef Alfons

LIEZELE

ANDRIES Theofiel
BOGAERTS Camiel Constant
CLAESSENS Alfons Stefan
DE SAEGHER Pierre Alfons

DIERCKXENS Augustin Henri Marie Corneille
LEROY Franciscus
PIESSENS Jan Alfons
Van Boeckhout Henri Edmond Adelin (zie Puurs)
VAN CAMPENHOUT Charles Louis
Van Haelen Jan Frans (zie Hingene)
VAN OBBERGEN emiel

Sint AMANDS

BOGAERT Jean Baptist
BOSTEELS Andreas
DE GRAEF Joseph Martin
DE KOCK Jean Gerard Dr,
De Vocht Karel Willem (zie Puurs)
DE WILDE Joannes Jacobus (Jan)
GOESAERT Alfred Joseph
HOFMAN Amandus (Armand)
LEJON Amandus Frans
MAES Carolus Benedict (Karel)
OST Ferdinand
OSTE Gustaaf
PIETERS Carolus Ludovicus Karel
Sarens Petrus Joannes (zie Ruisbroek)
Steuns Karel Ludovicus (zie Bornem)
Van Damme Benedict (zie Bornem)
VAN DEN BOSSCHE Emiel Jules
VAN HOUWENHOVE Jean
VERTONGEN Lodewijk Victor
WIELANDTS Jan Constant
WITVROUWEN Henri

OPPUURS

CRABBE Florent Jean
DAELEMANS Alfons Ludovicus
DE LAET Pierre Benoit
Leroy Frans (zie Liezele)
PAUWELS Pierre joannes Jozef
VAN DER PLAS Jan Emanuel
VAN HOEYMISSEN Alfons

LIPPELO

de **BEUGHEM** de Houtem Karel burggraaf
PINTENS Joseph Alois Louis
Van Campenhout Car. Ludovicus (zie Liezele)
Van Damme Benedict (Zie Bornem)
VAN DAMME Polydoor, Adolfe
Van Obbergen Emiel (zie Liezele)

Namen afgedrukt in kleine letters duiden op een binding met de opgegeven gemeente.

BORNEM

**Pieter Eduard
BERNAERTS**
° Bornem 10/12/1894
+ Oostnieuwkerke
01/10/1918

23 jaar

**6e Legerdivisie
4e Karabiniers**

Pieter werd geboren in het schippersgezin van Carolus Bernaerts (°Elversele 1867) en Francisca De Wachter (°Puurs 1871).

In de namiddag van 2 augustus 1914 overhandigde een Duitse gezant de Belgische regering een ultimatum dat 's anderendaags om 7 's ochtens afliep. België diende vrije doorgang te verlenen aan de Duitse troepen op weg naar Frankrijk.

Oostrozebeke was gedurende vier jaar bezet door de Duitse troepen.

Bij het eindoffensief in oktober 1918 lag hetzwaar onder vuur.

Het was hier dat Pieter Bernaerts sneuvelde.
Uit Schlacht in Flandern /Berlin state library

geschonden te bewaren'. Hij wist echter zeer goed dat het effectief van Belgische soldaten veel te laag lag. België had te lang vastgehouden aan het systeem van 'loting'.

In 1909 werd overgeschakeld op één zoon per gezin, ook dat leverde te weinig soldaten op. Pas toen in 1913 de algemene dienstplicht werd ingevoerd kon het aantal recruten van 19.000 tot 33.000 worden opgetrokken. Het effect kwam echter te laat.

Het oproepen van de acht jongste legerklassen (1905-1913) leverde amper 117.000 militairen, alleen voor de Vestingtroepen had men al 60.000 man-schappen nodig.

Kwam er nog bij dat één vierde van de opgeroepen zijn kat stuurde.

Vrijwilligers waren dan ook meer dan welkom, maar probleem was dat zij geen enkele militaire scholing hadden. Frankrijk bood aan om de oude oefenterreinen in Normandië en Bretagne te gebruiken.

Pieter vertrok met een hele trein vrijwilligers richting Pas de Calais in Frankrijk. Dit was de eerste ontgoucheling. Men had ingetekend om onze grenzen te bewaken en de indringer te stoppen. Een tweede ontgoucheling volgde bij aankomst in het 'Centre d'Instruction'. Nederlands bestond hier niet meer en de kampen zelf waren vrijwel kale vlaktes. Inderhaast werden tenten opgetrokken waarin de

Het leidde tot een ongeziene vorm van patriotisme. Mensen kwamen met vlaggen op straat, speldden tricolore kokardes op en in de steden moesten Duitse winkels het ontgelden.

Toen Koning en Koningin op 4 augustus naar het parlement trokken, werd er geroepen en gejuicht. Die morgen waren de Duitsers de grens reeds overgestoken.

In deze euforie meldden zich 20.000 vrijwilligers voor de legerdienst. Onder hen ook Pieter Bernaerts.

Koning Albert had in de eed bij zijn aanstelling beloofd om 'het grondgebied onge-

schonden te bewaren'. Hij wist echter zeer goed dat het effectief van Belgische soldaten veel te laag lag. België had te lang vastgehouden aan het systeem van 'loting'.

In 1909 werd overgeschakeld op één zoon per gezin, ook dat leverde te weinig soldaten op. Pas toen in 1913 de algemene dienstplicht werd ingevoerd kon het aantal recruten van 19.000 tot 33.000 worden opgetrokken. Het effect kwam echter te laat.

Het oproepen van de acht jongste legerklassen (1905-1913) leverde amper 117.000 militairen, alleen voor de Vestingtroepen had men al 60.000 man-schappen nodig.

Kwam er nog bij dat één vierde van de opgeroepen zijn kat stuurde.

Vrijwilligers waren dan ook meer dan welkom, maar probleem was dat zij geen enkele militaire scholing hadden. Frankrijk bood aan om de oude oefenterreinen in Normandië en Bretagne te gebruiken.

Pieter vertrok met een hele trein vrijwilligers richting Pas de Calais in Frankrijk. Dit was de eerste ontgoucheling. Men had ingetekend om onze grenzen te bewaken en de indringer te stoppen. Een tweede ontgoucheling volgde bij aankomst in het 'Centre d'Instruction'. Nederlands bestond hier niet meer en de kampen zelf waren vrijwel kale vlaktes. Inderhaast werden tenten opgetrokken waarin de

De karabiniers droegen een opvallende 'Corsikaanse hoed' de Shako.

Links boven, het insigne van de Karabiniers.
Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgs-kunst

recruten in spé op hun zelfge vulde strozak konden bekomen na een dag intense dril oefeningen. Na een uiterst strenge winter 1914 was met in lente het moment aangebroken om naar het front te vertrekken. Hier had iedereen naar uitgekeken.

Pieter was ingelijfd bij de 4e Karabiniers, dat deel uit maakte van de 6e Legerdivisie.

Aan de frontlijn was een beurtsysteem uitgewerkt. Hierbij waren alle eenheden van de verschillende divisies betrokken. Elkeen was om de beurt in een sector van wacht, van 'korvé' of op rust in het kantonnement.

Pieter en zijn eenheid Karabiniers waren aangeduid voor de sector Noordschote-Steenstraete. Daar bleven ze tot augustus 1915. Dan volgden achtereenvolgend, Diksmuide, Nieuwkapelle en Nieuwpoort. Vier lange jaren in de zompige IJzervlakte.

Na het mislukte Duitse lenteoffensief (voorjaar 1918) was het de beurt aan de geallieerden voor een poging tot de definitieve uitval. Het bevrijdingsoffensief van Vlaanderen moest op 28 september 1918 starten. Daarvoor werd de 'Legergroep Vlaanderen' gevormd. Deze werd onderverdeeld in drie groepen, Zuid, Center en Noord.

Hoofddoel was, de vijand voorgoed terugdringen tot achter de Leie. De eerste fase was het innemen van de Vlaamse heuvelkam. De Duitsers hadden met de jaren een reeks achter elkaar liggende verdedigingslijnes uitgewerkt.

Pieter werd met het regiment, de 4e Karabiniers ingedeeld bij de groepering Zuid, de 12e Infanterie Divisie.

Zij hadden als vertrekopstelling de omgeving van Langemark, van waar ze richting Passendale oprukten. In het begin ging dit zeer vlot en kon men rekenen op het verrassingseffect, maar gaandeweg werd de strijd heviger. Pas op 29 september kon Passendale worden ingenomen.

De groepering Zuid rukte verder op naar Moorslede en Westrozebeke. De 4e Karabiniers kregen als taak door te steken langs de 'Koffiemolenhoek', de noordrand van Roeselare en het noorden van Batavia.

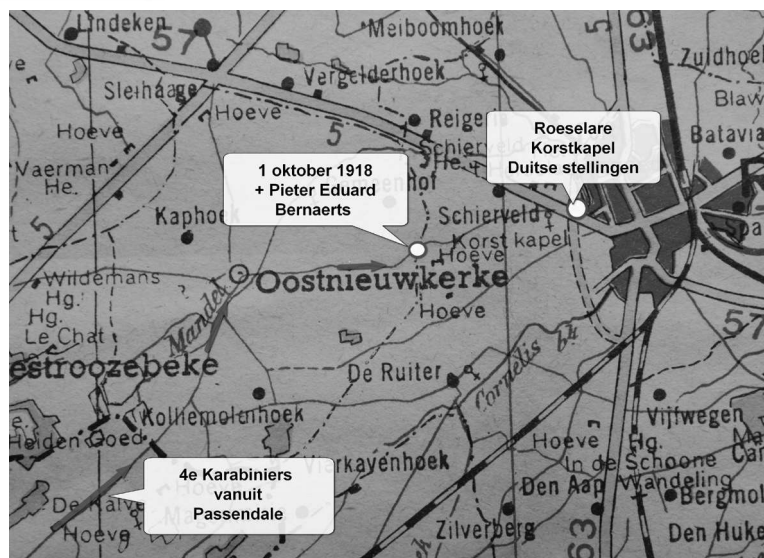
Op 1 oktober bevonden ze zich ten noorden van de weg Oostnieuwkerke, Koortskapel maar de Duitsers zaten in vrijwel onneembare stellingen met mitrailleurs en zwaar geschut, aangevuld met loopgraafgeschut. Nadat beschietingen geen enkele uitwerking hadden, vroeg de kommandant een uur uitstel voor de aanval en geblindeerde wagens. De legerleiding ging er niet op in en de aanval werd bevolen. Om 10u55 werd de aanval ingezet maar door het zware bombardement en moordend mitrailleurvuur werd die al snel stopgezet.

Bij de 4e Karabiniers waren de verliezen zeer groot, onder hen ook Pieter Bernaerts. Hij werd eerst begraven te Passendale op het gemeentelijk kerkhof op 7 oktober 1918.

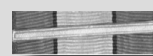
Na de oorlog werd hij overgebracht naar de begraafplaats Schoonselhof te Antwerpen. Op de grafsteen staat verkeerdelijk 'geboren te Bouchem'.

De weg die de 4e Karabiniers volgden richting Roeselare na de inname van Passendale op 29 september 1918. Ook de plaats nabij de Koortskapel waar het regiment zwaar onder lag en Pieter Eduard Bernaerts één van de vele slachtoffers was

Begraven:
Belgische
Militaire
Begraafplaats
Antwerpen
Schoonselhof
L17-26

6

BORNEM

Petrus Franciscus Pieter BORGHIJS

° Bornem 02/09/1893
+ Hoogstade 05/06/1918

24 jaar

Korporaal

2e Legerdivisie
2e Regiment Genie
3e Cie. Pioniers

Petrus Franciscus Borghijs werd geboren op 2 september 1893 in het kroostrijke gezin van Alfons en Rosalia Meskens. Vader Alfons kwam aan de kost als meester-metser, terwijl moeder een klein winkeltje open hield in de Driesstraat 42.

Vader Alfons had zich zijn eerste huwelijk wellicht anders voorgesteld. Zijn eerste vrouw - Joanna Francisca Rottiers - stierf enkele dagen na de geboorte van hun eerste kind, Joannes Franciscus in 1880.

Vader huwde 2 jaar later met Rosalia Meskens, met wie hij nog 13 kinderen op de wereld zette.

Het gezin Borghijs had dus 14 kinderen, waarvan Petrus als 7e kind het levenslicht zag. Bij zijn geboorte waren er wel reeds 3 kinderen op zeer jonge leeftijd gestorven. De levensomstandigheden waren pover en de jongens Frans (°1880) - Leonard (°1891) - Pieter (°1893) - Jozef (°1895) en Oscar (°1904) werden snel ingeschakeld als metsersgast of schrijnwerkersgast. Petrus zussen Clemence (°1886) - Maria (°1890) - Philomena (°1897) - Irene (°1900) en Anna (°1902) trachten hun bijdrage te leveren als naaisters.

Zeer katholiek opgevoed was Petrus ook actief als zanger van het oxaal der parochiekerk.

Hij werd als soldaat van de lichte 1913 op 1 augustus 1914 opgeroepen onder stamnummer 175.373 en ondergebracht bij de genietroepen.

Nadat het bataljon Genie aan de verdediging van de versterkte stelling Antwerpen had deelgenomen, werd het op 14 oktober 1914 toegevoegd aan de eenheden die aan de IJzer belast waren met de verdediging van de sector Nieuwpoort.

Petrus eenheid nam deel aan de krijgsverrichtingen te Sint-Joris, Mannensvere, Lombardszijde en Ramscapelle. Vanaf januari 1915 vertoefde ze vaak in de voorste linies en onderscheidde ze zich bij werkzaamheden om aanvalsstellingen in gereedheid te brengen. De genietroepen werden hoog aangeschreven omdat ze overal, en dikwijls 's nachts en tot voor de verst vooruitgeschoven posten werken uitvoerden om verdedigingsstellingen te versterken en te verbeteren.

Pieter was ingedeeld bij de 2e legerdivisie 3e compagnie P, waarbij P staat voor "Pioniers".

Als metser had Pieter een streepje voor bij het uitbouwen van de schutstellingen. Hier aan het werk bij het opmetselen van een mitrailleurpost achter de spoorlijn Nieuwpoort - Diksmuide, nabij Ramscapelle
Heemkundige kring Ramscapelle

Je had bij de 'Genie' tal van 'groepen' naargelang hun taak.

De beroepskennis of praktische vaardigheden bepaalden in welke groep je terecht kwam.

Onderaan de ladder had je de 'brikkembakkers'. Deze stonden in voor het gieten van blokken, in gewapend beton voor de schuilplaatsen en schietgaten.

Dan was er de 'pionier' of schansgraver, de 'pontonnier' of bruglegger, de 'sapeur' of loopgraafwerker. De schippers kwamen te

De 'kippe' vlakbij Woesten, waar Pieter op 5 juni 1918 werd gekwetst. Hij werd nog naar het veldhospitaal van Hoogstade gebracht waar hij echter dezelfde dag overleed.

Album de la Guerre - Paris

recht bij de afdeling 'batelier' en de spoorwerkers bij de 'section de chemin de fer'. Tot slot had de genie ook nog een afdeling 'mineurs', dit waren de experts in springstoffen.

De Genietroepen waren dus voortdurend actief met het herstellen of aanleggen van toegangswegen tot de loopgraven, het inrichten van voorposten in het onder water

gezette gebied in het niemandsland tussen IJzer en de spoorwegzate tussen Nieuwpoort en Diksmuide en het optrekken van mitrailleursposten. Zijn ervaringen als metsersgast kwamen goed van pas bij het optrekken van deze bovengrondse betonnen constructies.

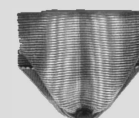
Op 5 juni 1918 bevond Petrus Borghijs zich met zijn compagnie in een vooruitgeschoven stelling te Woesten. Tijdens een van hun gevaarlijke operaties kwamen ze onder vijandelijk vuur en werd hij gewond door enkele obus-scherven in de buik. Via de medische hulpposten werd hij opgenomen in het veldhospitaal te Hoogstade, waar hij nog diezelfde dag aan zijn verwondingen bezweek.

Het veldhospitaal van Hoogstade werd ondergebracht in het voormalig rusthuis 'Clep'. Naast het gebouw werden houten barakken opgericht voor de herstellenden.
Oorlogserfgoed Alveringem

Hij werd op 6 juni begraven op het kerkhof te Hoogstade in het graf met nummer 1314. Later kreeg Pieter een definitieve rustplaats op de militaire begraafplaats te Westvleteren (Sint-Maartensstraat - grafnummer 857)

Hij verbleef meer dan 3 jaar en 10 maanden aan het front en werd benoemd tot korporaal. Pieter werd vereerd met de burgerlijke medaille van 1e klas voor moed en zelfopoffering.

BORNEM -Branst

Franciscus Frans CROKET

° Bornem 09/09/1893
+ Stuivekenskerke -Tervaete
22/10/1914 vermist

D.C.D. à Cervaste le 22/10/14

SERVICE DES FICHES

N° M^{te} 57121

Nom : *Crocket*

Prénoms : *François*

Né à *Bornem*, le *9/9/93*

Grade : *M. 13. soldat*

Position : *11*

Corps : *8e de ligne*

Adresse :

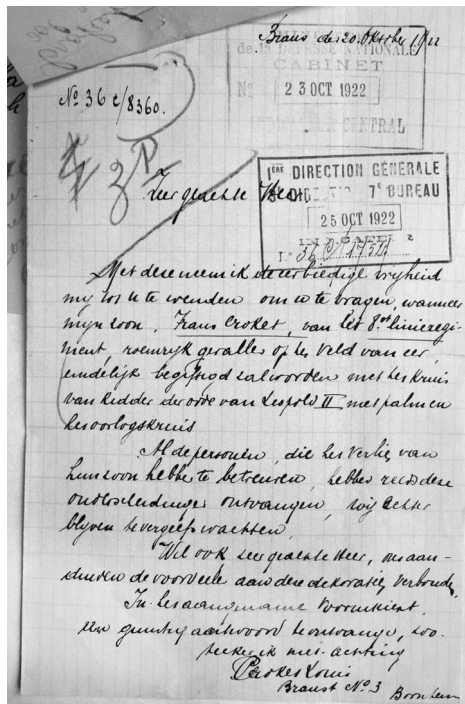
Nombre de chevrons de Front : *Neant*

21 jaar

4e Legerdivisie
8e Linieregiment
4e Batj. 4e Cie.

Frans Croket , geboren op 9 september 1893, was de 3e zoon van Louis en Joanna Maria Rochtus. Vader Louis, afkomstig uit Mariekerke, kwam aan de kost als visser en visleurder. Het grote gezin met 11 kinderen woonde te Branst 111.

De levensomstandigheden waren niet rooskleuring en het is dan ook niet verwonderlijk dat ze 2 kleine kinderen snel verloren. Leonardus (+1890 , 1 maand oud) en Joannes (+1898, 3 maand oud)

De smeekbede van vader Louis om tenminste de onderscheidingen voor zijn zoon te ontvangen.

Pas in 1935 werd hij erkend als oorlogslachtoffer.
Legerarchief Evere

nemen te Tervate.

Op 18 oktober 1914 barstte de Slag om de IJzer los. Duitse troepen richtten hun aanvallen op de haastig geïnstalleerde Belgische posities en de Belgen werden gedwongen zich steeds verder terug te trekken. Op 20 oktober was enkel Diksmuide op de oostelijke IJzeroever nog niet in Duitse handen gevallen. In de nacht van 21 op 22 oktober was het 26ste Duitse Reserveregiment erin geslaagd om in de bocht van Tervate, nabij kilometerpaal 10, met 2 bataljons de IJzer over te steken. Ze konden een brug over de IJzer timmeren en de Belgische voorposten overvallen. Dit gebeurde op het meest zwakke punt van de Belgische verdediging, nl. op de grens tussen 2 legerdivisies (de 1ste en 4de LD), en hier was het 8ste

Bij het uitbreken van de oorlog werd Frans onder de wapens geroepen bij het 8e Linieregiment.

Op het ogenblik der mobilisatie bevond het 8e Linie zich te Laken, van waar het snel op 3 augustus 1914, per spoor naar Rhisnes , een deelgemeente van La Bruyere in de buurt van Namen, werd vervoerd.

Hier werd het ingezet voor de verdediging der Versterkte stelling Namen. Het 8e Linie, Vestingtroepen kreeg voor hun schitterend gedrag op de dagen van 21, 22 en 23 Augustus zelfs een speciale vermelding. Deze veldslagen eisten echter hun tol en vele slachtoffers. Na een zware afmattende aftocht werd het 8e en 28e regiment samengevoegd tot het nieuwe 8e Linieregiment.

Bij het terugtrekken namen ze deel aan de gevechten bij Dendermonde en trokken van daar richting IJzer om stelling te

Gedenkplaat voor het 8e linie,
onthuld op 19 april 1959.

Ter ere van hun rol tijdens de gevechten te Tervate in oktober 1914

linieregiment opgesteld. De Duitsers richtten een bruggenhoofd in en installeerden hun mitrailleurs in de veroverde boerderijen. Ze trokken langs het jaagpad in de richting van het gehucht Tervate, waar ze de vernielde draaibrug wilden herstellen. De Belgen daarentegen probeerden de 22ste oktober wanhopig de Duitse opmars te stuiten. De gevechten bij Tervate waren één van de felste uit de slag om de IJzer.

Tijdens een geïmproviseerde tegenaanval in de voormiddag werden 2 bataljons, van het 8ste Linieregiment en de 1ste Karabiniers, zonder succes ingezet. In de late namiddag (om 16u20) werd opnieuw een tegenaanval opgezet, nu met 4 bataljons, afkomstig van de 1ste Grenadiers, 1ste en 2de Karabiniers en het 4de Linieregiment. Maar ook deze tegenaanval, o.l.v. kolonel Biebuyck, werd door het Duitse mitrailleursvuur en Duitse tegenaanvallen in de kiem gesmoord.

De verliezen waren bijzonder groot. Gedesorganiseerd dienden de Belgen zich terug te trekken tot Stuivekenskerke. De Duitsers slaagden er de volgende dagen in massaal de IJzer over te steken en de Belgen tot achter de spoorwegbedding te verdrijven, mits bloedige, maar vergeefse tegenaanvallen. Bij hun gedwongen terugtocht hadden de Belgische troepen de kerk van Stuivekenskerke in brand gestoken, om te vermijden dat de Duitsers de kerktoren als observatiepost konden gebruiken. De keuze van de Duitse legerleiding om een pauze in de gevechten in te laten alsook de Belgische inundatie van de IJzervlakte, zou de Duitse opmars beëindigen en de stellingenoorlog inleiden.

Het was in deze chaotische en gruwelijke gevechten dat Frans Crokot op 22 oktober vermist geraakte. Zijn lichaam werd niet teruggevonden en waarschijnlijk als niet geïdentificeerd in een onbekend graf begraven.

De laatste brief van soldaat Frans Crokot aan zijn vader schreef hij vanuit Tielrode bij het terugtrekken van zijn regiment richting IJzervlakte.

Vader Louis schreef na het beëindigen van de oorlog verschillende verzoekschriften aan het Ministerie van Defensie om zijn verloren zoon alsnog eervol te onderscheiden met het Kruis van Ridder der Orde Leopold II met palm en oorlogskruis. Alle opzoekingen naar soldaat 2e klas met stamnummer 57.121 bleken echter vruchteloos. Geen enkele instantie wou officieel Frans als gesneuveld soldaat vermelden, zodat hij als vermist bleef vermeld.

Bij de bocht van Tervate begon op 18 oktober 1914 de IJzerslag. De Duitsers waren hier over de brug geraakt en werden in gevechten van man tot man teruggedrongen.

De soldaten hadden net de zware terugtocht uit Antwerpen achter de rug en hadden nog niet de tijd om loopgraven of schutstellingen te voorzien.

De foto is uit 1917 en toont het desolate landschap na drie jaar stellingenoorlog.

Foto Koninklijk legermuseum
Russisch archief

Stormloop van Tervate.

Majoor Henri d'Oultremont sloeg erin om de Duitsers terug te drijven achter de IJzer. Majoor d'Oultremont sneuvelde net voor het bereiken van de IJzer.

Geïllustreerde geschiedenis van België

Begraven:

?